

ZIMSKI OBISK GORA

Le odgovorno in spoštljivo v zimsko tišino

Sneg je že dodobra prekril gorski svet, lepote zasneženih gora pa s seboj prinašajo tudi številne pasti. V **Planinski zvezi Slovenije**, kjer si že leta prizadevajo, da bi zmanjšali število nesreč v gorah, poudarjajo, da se na zimsko turo skrbno pripravimo že doma ter preučimo vremenske in snežne razmere v gorah.

✦ Tina Jereb

POKLJUKA. Krajši dnevi, nižje temperature, megla, veter, snežne razmere in zaprte **planinske kočice**. Vse to zaznamuje zimski obisk gora. »Nad 2000 metri nadmorske višine je ponekod že meter in več debela snežna podlaga in preti velika nevarnost proženja snežnih plazov, medtem ko lahko tudi na nižje ležečih območjih naletimo na ledene zaplate, zaradi česar lahko pride do zdrsov. Zaradi obilice dežja v preteklih mesecih se je odpadlo listje spremenilo v nekakšno kašo, ki je rahlo pomrznjena zelo drseča,« opozarja strokovni sodelavec **Planinske zveze Slovenije (PZS)**, alpinistični inštruktor in gorski reševalec **Matjaž Šerkezi**.

Sogovornik poudarja, da si vselej izberemo turo, ki smo ji dorasli, v nasprotnem primeru je priporočljivo najeti vodnika: »Velika past so tudi družbena omrežja, ki na nepravi način vabijo v gore. Preden se odpravimo na turo, je treba skrbno preveriti vremensko in plazovno napoved ter ju upoštevati. Ne smemo pozabiti na vso potrebno planinsko opremo, ki je v bistvu podobna kot poleti, torej kakovostni pohodniški čevlji z ustreznim podplatom, kapa, rokavice, toplejša

oblačila, naglavna svetilka, prva pomoč, in dodatno opremo, med katero ne smejo manjkati dereze in cepin. Seveda je treba znati vse te pripomočke tudi pravilno uporabljati, saj so lahko v nasprotnem primeru smrtno nevarni.« V gore se pozimi vselej odpravimo s plazovnim trojčkom, ki služi temu, da nas lahko najdejo v primeru zasutja snežnega plazov, še svetuje Matjaž Šerkezi in doda, da je zimski obisk visokogorja primeren le za kompleksno usposobljene in izkušene pohodnike. Glede zadnja leta zelo priljubljenih snežnih verig sogovornik meni, da so te odlične za hojo po gozdnem terenu, ne pa tudi za hojo v visokogorju.

Varno gibanje v gorah je vseživljenjski proces

»Obisk gora je zadnja leta v modi med različnimi generacijami ljudi. Mnogi so gorsko pohodništvo zamenjali s prostim časom, preživetim v telovadnicah in stadionih. Gre za trend, ki ga opažamo tako v Sloveniji kot drugod v Alpah, kar je na neki način pozitivno, obenem pa se mnogi pohodniki ne zavedajo, da gore niso stadion ali telovadnica, ampak resno naravno okolje,

ki od nas zahteva znanje, večšine in spoštovanje,« je jasen podpredsednik **PZS** in inštruktor planinske vzgoje **Martin Šolar**. Kot je dejal, je pravilno gibanje v gorah vseživljenjski proces: »Tega se ne moreš naučiti na hitrem tečaju ali delavnici. Ti so sicer zelo koristni, a so le dodatna podlaga, da smo v gorah varnejši. Tudi če si kupimo vso mogočo gorniško opremo, to še ne pomeni, da smo izkušeni gorniki in da se nam ne more nič narediti.«

Martin Šolar opozarja tudi na ničelno toleranco do alkohola v gorah, zato vsem, ki se želijo povesečiti ob uspešnem zimskem dnevu, svetuje, naj to naredijo doma oziroma v dolini: »Ko smo na vrhu gore in dosežemo svoj cilj, smo namreč šele na polovici poti. Treba se je spustiti v dolino, pri čemer smo pogosto utrujeni, prav tako nas lahko presenetijo spremenjene snežne razmere na poti, megla, mrak in številne druge nevšečnosti.« Šolar poudarja, da je treba biti do gora vselej spoštljiv, saj lahko z obzirnim vedenjem veliko prispevamo k manjši obremenitvi gora. To bo tudi rdeča nit letošnjega mednarodnega dneva gora, ki ga praznujemo 11. decembra. ✕ *Mnogi pohodniki se ne zavedajo, da gore niso stadion ali telovadnica, ampak resno naravno okolje, ki od nas zahteva znanje, večšine in spoštovanje.*

Martin Šolar, podpredsednik **PZS** in inštruktor planinske vzgoje

